

[Inge Krogh]

Jeg må angående det foreliggende lovfor-slag udtale betæneligheder ved den uden-retsrlige bedømmelse af promille- og spiritus-kørsel. Jeg er ganske klar over, at der måske reelt ikke sker en mildnelse af straffen for spirituskørsel, idet man vil følge de regler, der følges ved domme angående de tilfælde, der kun medfører bøde eller frakendelse af kørekort. Jeg er betænkelig ved, at det ikke får den samme karakter af meget alvorlig overtrædelse, fordi man ikke skal retssystemet igennem. Spirituskørsel er en af de for-brydelser, som vel virkelig kunne undgås el-ler i hvert fald formindskes, hvis man følte pådømmelse som noget virkelig alvorligt og måske nedværdigende.

Formålet med den udenretslige behandling er, at det skal give en lettelse for domstolene, men det er vel i øvrigt et spørgsmål om, hvor megen lettelse det vil give. Hvis man ser på domme for spirituskørsel, har langt det stør-ste antal, der anklages, virkelig høje promil-ler, hvad der medfører højere straf end bøde. Det er dog i alt fald trods alt udmærket, at afgørelser i sagerne om spirituskørsel med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirk-ning har samme virkning som domme.

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig, at det er muligt at varetægtsfængsle mennesker, der har begået vold. I mange år har det krænket folks retsbevidsthed, at man få timer efter, at der er begået vold, kan se voldsmanden spadsere rundt på gaderne, mens den, der har været genstand for volden, ligger på sy-gehus, måske hårdt medtaget.

Vi er ligeledes enige i, at det skal være muligt at varetægtsfængsle personer, der er med i gadeoptøjer, hvor der er begået vold, eller hvor der er trusler om vold.

Vi er ligeledes enige i, at det er godt, at der kommer betingelser for iværksættelse af isolation, så den kun iværksættes, når det absolut er påkrævet, og at der kommer en tidsbegrænsning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er naturligt for mig efter de tilkende-givelser, der er fremkommet fra partiernes ordførere, at sige tak for den tilslutning, der har været til de fleste forslag, og også at sige tak for den vejledning, der er givet, og som har interesse, fordi – og dér henviser jeg til, hvad jeg sagde før – jeg regner med en gen-

frem sættelse af retsplejelovsforslaget til efter-året. Her har det selvfølgelig betydning, hvil-ke tilkendegivelser der kommer i dag ved denne principdebat.

Jeg har fået den opfattelse af ordførernes taler, at der for de tre første forslag er et be-tydeligt flertal. Der er, har jeg forstået, til-slutning til, at man gennemfører en efter min mening meget rationel ordning, som det i og for sig undrer mig ikke er kommet tidligere, om at give politimestrene større myndighed. Det er rimeligt og rigtigt efter den uddannel-se, de har, at de selv må afgøre sagerne. Jeg synes også, det er rigtigt, at man placerer politimesteren mere i forbindelse med straf-felovgivningen, ved tiltalerejsningen og som procedør i retten. Dette, at myndigheden i højere grad kommer til at bero hos politime-steren, at han ikke skal spørge videre, mener jeg giver grundlag for en sådan stærkere pla-cering.

At der skulle gå noget tabt retssikkerheds-mæssigt ved, at politimesteren skal træffe afgørelse, har jeg vanskeligt ved at se. Lidt ud fra mine erfaringer tror jeg tværtimod, at den sigtede i nogle tilfælde har følt den ven-tetid ubehagelig, der kunne komme, og som der i mange tilfælde var under en varetægts-fængsling, når næste instans, nemlig statsadvokaten, behandlede sagen. Det tror jeg i nogle tilfælde har trukket varetægtsfængsling-ten og også trukket retsbehandlingen ud. Her synes jeg, at alle, og ikke mindst de, der er sigtet i en sag, må være interesserede i, at man får så hurtig en behandling som muligt og så lidt varetægtsfængsling som muligt i forbindelse med efterforskningen. Betænke-lighederne over for dette forslag fremkom da også kun fra få, og derfor skal jeg henholde mig til, at jeg har indtryk af, at der er en be-tydelig tilslutning til det forslag.

Selv om der fremkom betæneligheder med hensyn til spørgsmålet om udenretslig behandling af spiritus- og promillesager, har jeg også indtryk af, at man mener, det er en fornuftig foranstaltning. Det er jo ikke noget, man pålægger de pågældende, der stadig væk kan få deres sag for retten, men man giver dem muligheden. Betænelighederne var måske størst hos fru Inge Krogh, der kom ind på, at det ikke måtte føre til en la-vere vurdering af det forkerte i det, der skete i forbindelse med spiritus- og promillesager, altså en vurdering, der ikke i tilstrækkelig